

เมนูข้อมูล

นายคาค้า

ที่สุด “ร่างรัฐธรรมนูญ” ที่ก่อนวันที่ 7 สิงหาคม 2559 ถูกเรียกขานในสารพัดชื่อ แล้วแต่จะเป็นเสียงจากฝ่ายใด ฉบับปราบโกง ฉบับปฏิรูป ฉบับประชาธิปไตยยั่งยืน หรือฉบับมีชัยใส่หมวก ฉบับถอยหลังเข้าคลอง ฉบับสืบทอดอำนาจ ฉบับลดบทบาทหน้การเมืองจากการเลือกตั้ง

หรืออะไรก็ตาม

มาถึงวันนี้ หลัง “ผลประชามติ” ออกมาด้วยคะแนนผู้เห็นด้วยมากกว่าผู้ไม่เห็นด้วยท่วมท้น

ทำให้ “ร่างรัฐธรรมนูญ” ฉบับนี้ มีสถานะภาพของ “ฉบับประชาชน” อย่างเต็มภาคภูมิ

เป็น “ร่างรัฐธรรมนูญ” ที่ประชาชนส่วนใหญ่ต้องการให้ประกาศใช้

หลายคนอาจจะมีความกังวลถึงอนาคตที่จะต้องบริหารจัดการประเทศด้วยโครงสร้างอำนาจรัฐแบบนี้

แต่ทางที่ดีที่สุดคือเก็บความกังวลไว้เสียๆ ยอมรับความเป็นจริงให้ได้ว่าจะต้อง “อยู่กันไปด้วยกติกาประเทศแบบนี้”

พยายามคิดปรับปรุงความหวังความฝันให้อยู่กับยอมรับความเป็นจริงนี้

แม้ไม่เชื่อมั่นกับที่คนส่วนใหญ่เชื่อมั่น ก็ต้องกลืนเสียงแห่งความไม่เชื่อมั่นนั้นไว้ในลำคอ

การบอกว่าเรื่องราวที่สวนทางกับความเชื่อของคนส่วนใหญ่ ไม่มีประโยชน์อะไรมากกว่า

ก้าวสู่ห้วงการพิสูจน์

การได้แสดงออกซึ่งจะก่อให้เกิดปฏิกิริยามากมายทั้งทางบวกและทางลบ

ปล่อยให้ความหวังของคนส่วนใหญ่ดำเนินไปตามความเชื่อของพวกเขา อย่าไปคิดเปลี่ยนแปลงความเชื่อของใคร

เพราะมีแต่สิ่งที่จะเกิดขึ้นจริงหลังจากนี้เท่านั้นที่จะพิสูจน์ว่าความเชื่อของคนส่วนใหญ่จะเป็นเรื่องถูกต้องหรือไม่

พลสำรวจของ “มหาวิทยาลัยหอการค้าไทย” ออกมาว่า ความเชื่อของนักธุรกิจต่อแนวโน้มเศรษฐกิจเมื่อผลประชามติออกมาเช่นนี้ ส่วนใหญ่คือร้อยละ 69.7 เห็นว่าจะดีขึ้น ร้อยละ 13.2 เชื่อว่าเท่าเดิม มีแค่ร้อยละ 3.9 เท่านั้นที่เห็นว่าจะแย่ลง

นั่นแปลว่าความเชื่อมั่นต่อร่างรัฐธรรมนูญฉบับนี้ในหมู่นักธุรกิจมีสูงยิ่งว่าเศรษฐกิจจะดีขึ้น และเมื่อขยายความด้วย “กรุงเทพโพลล์” ที่สำรวจ “5 เรื่องที่ประชาชนหวังมากที่สุดหลังรัฐธรรมนูญผ่านประชามติ”

ร้อยละ 34.4 ตอบว่าอยากให้ประเทศไทยมีเศรษฐกิจดีขึ้น การลงทุนจากต่างชาติเพิ่มขึ้น การค้าขาย การจ้างงานในประเทศดีขึ้น ความเป็นอยู่ของประชาชนดีขึ้น

ร้อยละ 14.6 อยากให้ประเทศไทยปราศจากการทุจริตคอร์รัปชันทั้งในส่วนของนักการเมืองและข้าราชการ

ร้อยละ 11.9 อยากให้บ้านเมืองสงบ ไม่มี ความแตกแยก แบ่งฝักแบ่งฝ่าย ชุมชนทางการเมือง

เมือง

ร้อยละ 9.6 อยากให้ประเทศมีการเดินทาง พัฒนาอย่างต่อเนื่องในทุกด้าน อาทิ การศึกษา ความสัมพันธ์กับต่างชาติ

ร้อยละ 8.5 อยากให้มีเลือกตั้งโดยเร็ว

จะเห็นว่าความหวัง ความฝันของประชาชนกับการทำงานของรัฐบาลจะเป็นเรื่องเศรษฐกิจเสียเป็นส่วนใหญ่ เรื่องความซื่อสัตย์

สุจริตของผู้บริหารประเทศตามมา เรื่องเลือกตั้งเร็วๆ เป็นแค่ความต้องการของคนส่วนน้อย มีการประเมินกันว่าส่วนหนึ่งของชัยชนะ

ขาดลอยคะแนนเห็นด้วยกับรัฐธรรมนูญฉบับนี้มาจากการที่ประชาชนเบื่อหน่ายนักการเมืองระหว่าง “นักการเมืองจากการแต่งตั้งของผู้มีอำนาจ” กับ “นักการเมืองที่มาจากการเลือกตั้งของประชาชน” ประชาชนส่วนใหญ่เชื่อมั่น

ใน “ผู้ที่ตัวเองไม่ได้เลือก” มากกว่า

ความเชื่อที่เป็นความหวัง ความหวังในเรื่องการจัดการให้เศรษฐกิจดีขึ้น

เป็นความหวังเดียวกันทั้งในกลุ่มนักธุรกิจและจากประชาชนทั่วไป

ที่น่าสนใจคือความหวังกับความคาดหวังเป็นเรื่องเดียวกัน

การทำตามความคาดหวังเป็นแรงกดดัน

จะสมตามที่หวังหรือไม่ เวลาจะเป็นคำตอบที่พิสูจน์ว่าความเชื่อของคนส่วนใหญ่ถูกต้องหรือไม่ ●